

606.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO

z dnia 23 października 1929 r.

w sprawie kwalifikacyj zawodowych do nauczania religii wyznań: ewangelicko-augsburskiego oraz ewangelicko-reformowanego (Konsystorz Warszawski) w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych.

Na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 26 września 1922 r., dotyczącej kwalifikacyj zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych, której tekst jednolity ogłoszony został w za-

łączniku do rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 864), w stosunku do nauczania religii wyznań: ewangelicko-augsburskiego oraz ewangelicko-reformowanego (Konsystorz Warszawski) zarządzam co następuje:

§ 1. Kwalifikację zawodową do nauczania religii ewangelickiej w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych stanowi stopień kandydata teologii ewangelickiej, otrzymany na wydziale teologii ewangelickiej Uniwersytetu Warszawskiego.

Osoby, które ukończyły wydział teologii ewangelickiej jednego z uniwersytetów zagranicznych, celem otrzymania kwalifikacji, o których wyżej mowa, po uzyskaniu w uniwersytecie państwowym w Polsce nostryfikacji swoich dyplomów, muszą ponadto wykazać dostateczną znajomość języka polskiego przez zdanie osobnego egzaminu.

Dopóki nie ma dostatecznej liczby kandydatów tak wykwalifikowanych, można uzyskać określone wyżej kwalifikacje zawodowe przez złożenie egzaminu „specjalnego” z religii ewangelickiej, ustanowionego przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Program i regulamin tego egzaminu unormuje osobne zarządzenie.

§ 2. Za posiadające kwalifikacje zawodowe do nauczania religii ewangelickiej w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich uznaje się również osoby, które przed końcem grudnia 1924 r. odbyły co najmniej dwuletnią praktykę nauczycielską w Polsce w charakterze nauczycieli religii ewangelickiej, uznaną przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z właściwym konsystorzem, za zadowalającą i posiadającą:

- a) bądź dyplom ukończenia przed dniem 1 stycznia 1923 r. wydziału teologii ewangelickiej jednego z uniwersytetów w Polsce lub zagranicznych, uznanych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równorzędne z polskimi;
- b) bądź świadectwo do nauczania religii ewangelickiej, wydane przed dniem 11 lipca 1919 r. przez niemieckie naukowe komisje egzaminacyjne, a w czasie od dnia 11 lipca 1919 r. do dnia 1 października 1921 r. przez komisję egzaminacyjną na nauczycieli szkół średnich, utworzoną w Poznaniu rozporządzeniem Naczelnej Rady Ludowej;
- c) bądź świadectwo do nauczania religii ewangelickiej, wydane przed końcem lutego 1920 r. przez jedną z państwowych komisji egzaminacyjnych w Niemczech, powołanych do odbywania egzaminów wydziałowych, rektorskich, na nauczycieli liceów, a w czasie od dnia 1 stycznia 1919 r. do dnia 1 stycznia 1923 r. przez jedną z komisji egzaminacyjnych, powołanych przez właściwe władze polskie na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego do odbywania takichże egzaminów lub uznane przez nie w tym charakterze.

§ 3. Za posiadających kwalifikacje zawodowe do nauczania religii ewangelickiej w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może uznać tych nauczycieli religii ewangelickiej, którzy:

- a) przed upływem r. 1923 ukończyli 30 lat życia, przed tymże terminem odbyli sześć semestrów jakichkolwiek wyższych studiów w charakterze studentów oraz 5-cio letnią praktykę szkolną w charakterze nauczycieli religii ewangelickiej, z czego co najmniej 2 lata w szkołach średnich ogólnokształcących lub seminarjach nauczycielskich, jeżeli Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uzna: 1) w porozumieniu z właściwym konsystorzem praktykę za zadowalającą, 2) studia wyższe za dostatecznie udowodnione świadectwami prac seminaryjnych, egzaminów półrocznych i t. p.; lub
- b) choć nie mogą się wykazać studiami wyższymi w zakresie wskazanym w punkcie a), czynią jednak zadość wymienionym tam innym warunkom, jeśli Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, w porozumieniu z właściwym konsystorzem, uzna ich pracę za wybitną; lub
- c) przed dniem 1 stycznia 1923 r. ukończyli przynajmniej 40 lat życia oraz przed tymże terminem 12 lat pracy szkolnej w charakterze nauczycieli religii ewangelickiej, z czego co najmniej 5 lat w szkołach średnich ogólnokształcących lub seminarjach nauczycielskich, jeśli Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, w porozumieniu z właściwym konsystorzem, uzna pracę tę za zadowalającą.

§ 4. Osobom, które uzyskały kwalifikacje zawodowe na podstawie §§ 2 lub 3, wyda dyplomy na nauczycieli religii ewangelickiej szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, który władny jest uzależnić wydanie dyplomu od stwierdzenia należytego władania w słowie i piśmie językiem polskim w wypadkach, gdy ubiegający się o dyplom nie ukończył polskiej szkoły średniej ogólnokształcącej lub polskiego seminarjum nauczycielskiego lub polskiej szkoły wyższej.

Osoby te winny wnieść, w ciągu 6 miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, udokumentowane podania drogą służbową do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 5. Osoby, które w sposób określony w § 1 (ustęp trzeci) niniejszego rozporządzenia uzyskają kwalifikacje zawodowe do nauczania religii ewangelickiej w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich, otrzymają dyplomy od właściwej komisji egzaminacyjnej.

§ 6. Osoby, które przystąpiły do nauczania religii ewangelickiej przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, mają do dnia 1 lipca 1931 r. prawo nauczania religii ewangelickiej, z powyższym zaś

terminem prawo to tracą, o ile nie nabędą kwalifikacji, określonych w powyższych paragrafach.

§ 7. Osoby, wstępujące do szkolnictwa po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a nie posiadające przepisanych kwalifikacji, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może dopuścić do nauczania, jednak na okres nie dłuższy niż czteroletni.

§ 8. Wszystkie osoby, niezależnie od uzyskanych kwalifikacji zawodowych do nauczania religii ewangelickiej, muszą posiadać kanoniczne zezwolenie od właściwej władzy duchownej do udzielania nauki religii ewangelickiej w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem pierwszym następnego miesiąca po jego ogłoszeniu.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
St. Czerwinski